

Z P R A V O D A J 7 - 8 / 2021

Městského výboru Komunistické strany Čech a Moravy v Havířově
X. ročník

KSČM nemůže a zásadně nesouhlasí s touto zrádčovskou politikou, kterou praktikuje zejména KDU-ČSL!!

Exministr Herman převzal nejvyšší vyznamenání sudetských Němců !!

My komunisté připomínáme a máme v živé paměti skutečnost, že v důsledku Mnichova a dalších územních záborů bylo v době od října 1938 do března 1939 odloučeno od Československa kolem 850 tisíc Čechů, 400 tisíc Slováků a 500 tisíc Rusínů. Více než desetina českého a slovenského národa byla tak přičtena cizím státům a vystavena násilnému odnárodňování.

Němci v pohraničí i v protektorátu se stali říšskými občany, přičemž podle nacistické legislativy mohl být říšským občanem jen „státní příslušník německé nebo příbuzné krve, jenž svým chováním dokazuje, že je ochoten a způsobilý věrně sloužit německému národu a Říši“. Němci v českých zemích v posledních volbách před Mnichovem z drtivé většiny hlasovali pro Henleinovu Sudetoněmeckou stranu, pod heslem „Heim ins Reich“ (Domů do Říše) požadovali připojení k Německu, ztotožnili se s nacistickou ideologií a agresivní politikou, přihlašovali se k NSDAP, pronásledovali německé antifasisty a Židy a v době heydrichiády požadovali ještě drastičtější postup proti českému národu.

Na postupimské konferenci dne 2. srpna 1945 bylo jednomyslně rozhodnuto o odsunu Němců z Československa, Polska, Maďarska a Rakouska. V originále dokumentu je pro odsun použit termín „transfer“, ve francouzském a anglickém originálu pařížské konference o reparacích termín „mouvement/movement“. Oba dokumenty jsou právně závazné i pro SRN, takže z mezinárodněprávního hlediska nic neopravňuje k používání Německém prosazovaného termínu „vyhnání“ nebo „vyhánění“, který se objevil i v česko-německé deklaraci z roku 1997. Tyto termíny převzali i někteří čeští zrádci národa jako je exministr Herman, exprezident Václav. Havel, novináři a historici.

Aktuální informace ze zastupitelstva dne 21. 6. 2021

V pořadí již 20. havířovské zastupitelstvo se po dlouhé době vrátilo k normálu. Respirátory sice ještě zůstaly, ale jednání se po dlouhé covidové době mohli zúčastnit i občané přímo v jednacím sále. A využili toho, protože na programu jednání byl i bod, v době před zastupitelstvem široce medializovaný, týkající se majetkového vstupu města do společnosti s ČEZ ESCO, a.s., která by měla v horizontu tří let investovat 1 mld. Kč do nových lokálních zdrojů tepla pro zásobování teplem některých částí města.

První z řad občanů vystoupil k tomuto bodu pan Sandri, který uvedl, že pracuje ve společnosti Veolia (v současné době téměř stoprocentní dodavatel tepla pro Havířov) a chce mluvit konkrétně o mužích a ženách, kteří systém centrálního zásobování teplem pro Havířov vybudovali, modernizovali a provozují. Není mu jedno, že dochází k cílené destrukci tohoto systému a jejich každodenní úsilí má být zmařeno. Není mu jedno, že v Havířově - městě zeleně - mají vzniknout komíny a to přímo v centru města. K tomuto tématu vystoupila i **naše zastupitelka Markéta Fikáčková**, která uvedla: „V minulém roce jsme obdrželi materiál „VIZE MĚSTA 2020+“, který schválilo zastupitelstvo v prosinci 2019 a dnes projednávaný bod je s tímto strategickým dokumentem v rozporu. A to z důvodu, že v materiálu Vize 2020+ na str. 24 je jeden ze strategických cílů a to ZLEPŠENÍ KVALITY OVZDUŠÍ. Pokud se však dnes tento bod schválí, dojde naopak k jeho zhoršení a to z důvodu vybudování několika kogeneračních jednotek přímo ve městě, které mají spalovací motor a generátor, takže kromě zhoršeného ovzduší představují i výraznou hlukovou zátěž v okolí instalace. Pro město je tento záměr zbytečná zátěž z ekologického i ekonomického hlediska“.

Další kdo vystoupil z řad občanů byl pan Kupský, který upozornil na hrubý zásah do současného stavu města a jeho občanů. Zdůraznil, že o tak závažném rozhodnutí by mělo proběhnout veřejné hlasování občanů v referendu, zda s touto změnou souhlasí nebo ne. Pan Vicián pak uvedl, že pracuje jako provozní zámečnický ve společnosti Veolia a přispívá k tepelné pohodě občanů. Havířov vnímá jako mladé město plné zeleně a nové zdroje s komíny přímo ve městě opravdu nepotřebujeme, když teplárna Veolie má jeden komín, který je 125 m vysoký a stojí mimo město v neobydlené části, takže ho ani nevidíme ani necítíme.

Z opozičních zastupitelů vystoupil Martin Redr (Piráti) s otázkami „Co z toho bude mít město samotné? A jaký to bude mít přínos pro občany Havířova? A jak to bude z emisními povolenkami pro menší zdroje emisí?“ Zřejmě očekával odpovědi přímo na zastupitelstvu, kterých se, žel, nedočkal.

Vystoupil i **náš zastupitel Eduard Heczko**. „Dne 31. 5. proběhla prezentace tohoto záměru, kde zástupce společnosti ČEZ ESCO v přítomnosti primátora hovořil, že se jedná o poptávku města, která je v souladu s energetickou koncepcí města i Moravskoslezského kraje. V nich je uvedeno, že město i kraj preferují centrální zásobování teplem. Ale v rámci projektu má vzniknout 19 samostatných zdrojů na fosilní palivo - plyn, což je v rozporu s těmito koncepcemi. Představitel společnosti spolu s primátorem tvrdili, že se bude jednat nadále o centrální zásobování teplem, ale není to pravda. Budou to lokální kotelny s odvodem spalin do ovzduší! Celková investice do roku 2024 má být až 1 miliarda Kč. Bude se jednat o obrovskou finanční zátěž pro město, které bude mít podíl 49% v nově vzniklé společnosti, čili bude se i v tomhle rozsahu podílet na financování. Tak vysoká investice se při odpisech, které se plánují ve výši 6 - 7% ročně, výrazně projeví v ceně tepla. Zatím neexistuje žádná ekonomická rozvaha o financování projektu, ani negativních dopadech na technickou infrastrukturu města, životní prostředí a zejména na cenu tepla všech odběratelů v Havířově. Tedy ne jenom ČEZu, ale i zbytkového tepla, které bude dodávat Veolia, protože fixní náklady budou stejné, akorát budou mít méně odběratelů. Protože dle návrhu Stanov nové společnosti město bude mít jen menšinový podíl – 49 % město ku 51 % ČEZ, bude mít zastoupení pouze po 1 zástupci v tří členných představenstvu i dozorčí radě a s tím nemůžeme absolutně souhlasit. Zástupci ČEZu

nás mohou vždy přehlasovat, a to i na valné hromadě, protože při hlasování ve všech orgánech společnosti rozhoduje prostá většina. Co se týká sídla, kolik bude mít společnost zaměstnanců, jaký management jí bude řídit, nevíme vůbec nic, jen to, že má být v Havířově. Společnost ČEZ je polostátní společnost z vysokými zisky, ale ČEZ ESCO hospodařilo v roce 2020 se ztrátou 215 milionu Kč. To si každý může dohledat ve výroční zprávě ČEZu za rok 2020. A perlička na závěr, když se touto cestou chtěla vydat Orlová a odpojit se od centrálního zásobování teplem, jejich dodavatel ČEZ vedl zcela opačnou kampaň s tímto mottem „Nad sídlištěm máme místo komínu modré nebe“. Pro Havířov to zcela jistě neplatí. Vzhledem k tolika negativním dopadům na město a zejména jeho obyvatele, nemůžeme tento projekt schválit ani podpořit.“

Z opozičních zastupitelů také vystoupila Darja Škutová (SPD) Uvedla, že předřečníci řekli už vše podstatné a ona by chtěla jen doplnit, že „když má město jen 49 % podíl a tím pádem se v této výši bude podílet i na investicích, kde vezme půl miliardy a jak se to promítne do ceny tepla? Kolik se za posledních 2-3 let odpojilo obytných domů nebo bloků z naší soustavy?“

S připomínkou vystoupila i **naše zastupitelka Milada Halíková**: „Ptám se vedení města, co vás vážené kolegyně a kolegové vede k tomu, že vůbec k takovému projednávání dochází a že se vůbec tady o takovéto záležitosti jedná? Co je špatné na stávajícím stavu, že se město, potažmo rada rozhodla tento stav měnit? Znovu se ptám, proč? **Pro tento materiál kolegyně a kolegové nemůžeme zvednout ruku, protože výsledek je nejasný a náš podíl ve společnosti nám neumožní rozhodovat!**“. Za náš klub dále vystoupila i zastupitelka Soňa Ryšánková Dosedělová a apelovala na to: „Mě se do rukou dostal článek, kde je uvedeno, že Evropa má nedostatek zemního plynu, který se bere z Ruska a Norska, může mi někdo říct, jak to bude dál, když nebudeme mít dostatek zemního plynu?“

Na všechny dotazy jen neúplně reagoval **primátor Josef Bělíca** (ANO), který nadále trval, že s energetickou koncepcí to v rozporu není a oháněl se dopisem s Ministerstva průmyslu a obchodu. „Odpojování je velký problém a my dnes nemáme jinou alternativu, Heimstaden tohle těší a podporuje to.“ Argumentoval, že prioritou města není odpojování od CZT. A co se týkalo cen tepla vyjádřil se: „Faktem je, jestli se bude řešit cena do budoucna, tak každý zastupitel ví, že cena se soutěží. Vždycky cenu zaplatí občané, vždycky když se investuje, akorát **možná pro naše občany bude lepší situace a budou mít lepší ceny tepla**“. Jeho poslední argument byl, že se dnes neřeší výstavba komínu ani kolik co bude stát. **Na zcela konkrétní otázky vznesené v rozpravě však dostatečně neodpověděl.** V kuloárech pak padl názor koaličního zastupitele, že to bude ku prospěchu věci, protože nastane konkurenční prostředí. Pouze zapomněl, že to by musel nájemník nebo majitel bytu se neustále stěhovat za lepší cenou tepla.

My zastupitelé umíme číst, víme jak se jmenuje projednávaný bod a co je v materiálech napsáno, ale řešili jsme hlavně důsledky, které nastanou po schválení majetkového vstupu města s ČEZ ESCEM a.s. do nově vzniklé společnosti ENVEZ. **Bod byl nakonec schválen 25 hlasy. Pro hlasovalo 23 koaličních zastupitelů a s nimi i 2 zastupitelé opoziční ODS, když jeden z nich byl schválen do dozorčí rady. My jsme byli proti společně s ostatními opozičními zastupiteli.**

Naprostá většina dalších bodů programu byla schvalována bez diskuze. **U bodu s názvem Záměr darovat vodovodní přípojky k nemovitostem na ulici Výletní, náš zastupitel Eduard Heczko položil otázku, proč je 12 vodovodních přípojek v celkové hodnotě cca 700 tis. Kč darováno.** Na to zareagoval primátor Josef Bělíca, který před zahájením rozpravy k tomuto bodu sdělil, že v tomto bodě nebude hlasovat, protože je ve střetu zájmu, že náš zastupitel dostane písemnou odpověď.

Ohledně bodu sloučení mateřských škol - MŠ U Jeslí a MŠ Okružní Havířov, vystoupila **naše zastupitelka Milada Halíková s otázkou jaké, je stanovisko školské komise, protože v materiálu to chybí. Odpověděla paní náměstkyně pro školství a kulturu Jana Feberová (ČSSD) s tím, že školská komise měla výhrady proti sloučení, ale paní ředitelky souhlasily.**

Náš **zastupitel Eduard Heczko** měl otázku a připomínku k přestavbě mobilního kluziště na hřiště s celoročním provozem: „**S pořízením mobilního kluziště** jsme vzhledem k epidemiologické situaci nesouhlasili. Nyní je to další výdaj na jeho přestavbu ve výši **1,2 mil. Kč**, bez vyčíslení dalších nákladů v roce 2022. **Kolik nás to bude stát v roce 2022?** Nedávno jste schválili investici za téměř 60 mil Kč do nádražní haly pro sportovní účely, prodali pozemky se ZŠ na ul. Mánesova pro druhou ledovou plochu, místo dětského hřiště budujete beach volejbalová hřiště za 7,8 mil. Kč. Já si myslím, že v Havířově už je přesportováno. V Havířově však také žije stále víc občanů v seniorském věku, potřebující rozsáhlou a různorodou sociální péči a služby. Náš klub **KSČM** dlouhodobě podporoval a **bude podporovat sociální oblast**. Neměli bychom zapomínat, že i ti dnešní sportovci budou jednou v budoucnu potřebovat sociální služby. Proto tento návrh nemůžeme podpořit“. **V tomto bodě jsme se zdrželi hlasování.**

V pravidelných interpelacích vystoupili i tři občané. Jejich vystoupení se týkala rekonstrukce zahrádkářské osady v Dolních Datyních, rušení veřejného pořádku u prodejny potravin s předzahrádkou na ulici Gagarinova, ale také řešení zadluženosti důchodců a nešetrných zásahů do přírody a životního prostředí.

Toto zastupitelstvo se vrátilo do normálního stavu a to i včetně otevřené a kritické rozpravy k některým kontroverzním bodům. Mějme naději, že tomu tak bude až do konce volebního období. **Před námi je čas prázdnin a dovolených, proto nám dovoluňte přát Vám dobrý odpočinek, ale i opatrnost a respekt před možným návratem epidemie.**

Protože tuto informaci píšeme po tragických událostech na Hodonínsku a Břeclavsku, rozhodl se náš Klub zastupitelů poskytnout finanční pomoc postiženým ve výši 10 000 Kč, které budou zaslány prostřednictvím OV KSČM v Karviné.

*Za Klub zastupitelů KSČM
Markéta Fikáčková*

Pomoc jižní Moravě

Členové strany v našem okrese se rovněž zapojili do poskytnutí pomoci postižené jižní Moravě. Všem, kteří nezůstali stranou, patří velký dík.

Za náš okres se vybralo celkem 50 900 Kč. Za Havířov jsme odevzdali jménem městské organizace 8 000 Kč, které jste vložili do pokladničky na sekretariátě. Naši zastupitelé darovali 10 000 Kč.

Získaná vybraná částka bude předána přímo jedné z postižených rodin prostřednictvím Okresního výboru KSČM Hodonín.

60 let od největšího neštěstí na Dole Dukla

Cenzura na pietním aktu – s čím jsem nemohl vystoupit

Zdá se mi to až neuvěřitelné, že je to již 60 let od jedné z největších tragédií v našem hornictví. Jak známo, tehdy na Dole Dukla zůstalo 108 horníků. Mají pravdu ti, kteří říkají, že ten kdo prožil nějakou životní tragédii, si ji pamatuje do konce života.

Dovolte mi, abych se s některými zážitky z této tragédie s vámi podělil. Pouhých 6 dnů před tragédií jsem převzal diplom horního inženýra na VŠB v Ostravě a ihned následující pondělí nastoupil na odpolední směnu na Dole Dukla jako revírník. V pátek 7. 7. 1961 byl teprve mým pátým pracovním dnem. Vzpomínám si, že to byl krásný slunečný den, který se v odpoledních hodinách stal tak tragickým. Při pochůzce svěřeným úsekem jsem náhle ucítil zápach po sirovodíku, který signalizoval nebezpečí. O tom jsem okamžitě podal hlášení dispečerovi, který mi sdělil, že mám odvést osádku k jámě a vyfárat nahoru. Na nějaké další informace nebyl čas. S předákem jsme si rozdělili úkoly a já jsem pak následně prošel celý úsek, abych se přesvědčil, že se tam již nikdo nenachází. Pak jsem i já vyfáral na povrch. Teprve tam jsem zjistil, o jak vážnou havárii jde. V té době bylo již plné nádvoří lidí, hlavně záchranářů, zdravotní služby, bezpečnostních složek, ale i žen, jejichž manželé v té době měli směnu.

Každá ruka byla potřebná a já jsem dostal domů až po třech dnech, abych rodičům oznámil, že jsem naživu. Možná se ptáte, proč to zde říkám. Je to proto, že jsem dnes jedním z mála pamětníků oněch dnů a že je nutné naší mladé generaci sdělit, co všechno stálo za tím, že se vybudovalo naše krásné město Havířov a že bez práce horníků, ale i bohužel i obětí, by nebylo postaveno.

Na počest všem 108 obětem byl vybudován památník se všemi jmény padlých, kde jsme se každoročně scházeli, abychom uctili jejich památku a zavzpomínali na své spolupracovníky. Bylo jen málo pietních aktů, kterých jsem se za těch 60 let nezúčastnil. Nebyly to akce okázalé, jen jsme položili kytičky, uklonili se a zavzpomínali na společně strávené chvíle při práci i odpočinku.

Teprve v posledních letech se na těchto pietních shromážděních začali prezentovat ti, kteří se toužili politicky zviditelnit. Pro mě osobně zcela negativně zapůsobila slova bývalé primátorky města Havířova za ČSSD, že za to si v podstatě mohou samotní havíři, neboť se nechali uplatit přidělením bytů. Dlouho jsem čekal, že za tento, chci věřit „úlet“, uslyším slova omluvy obětem, ale především jejich rodinám, manželkám a potomkům.

Protože se tak dosud nestalo, považuji za svou povinnost tak učinit dnes, u příležitosti dnešního 60. výročí havárie. Ne, vy jste se nenechali uplatit, vy jste vyslyšeli výzvu vlády a šli pomoci obnovit válkou zničené hospodářství, ale také vytvořit svým rodinám vhodné podmínky pro výchovu dětí. Ano, dostali jste byty, které byly postaveny z peněz státu, který takto oceňoval vaši náročnou práci. Byly to byty, které pak vláda ČSSD předala panu Bakalovi a Viktoru Koláčkovi za „hubičku“ na stříbrném podnose.

Slezský bard Petr Bezruč by řekl, že u Ženevského jezera ve Švýcarsku i na Šumavě, stojí paláce z vaší krve a vašeho potu. Ale tam nebydlí horníci, ti bydlí v tzv. „králíkárnách“, které si musí vdovy a důchodci draze zaplatit.

Dnes se pietní akt uskutečňuje v podstatě již na čtvrtém místě za oněch 60 let. Potěšující je, že bývalí horníci, dnes důchodci, nezapomínají na své bývalé kamarády a že je tady vídávám, včetně vdov a potomků. Velmi mně potěšilo i to, že mně kontaktoval jeden z bývalých horníků, který na Dole Dukla krátce pracoval a dnes bydlí stovky kilometrů od Havířova. Chtěl vědět, kdy se akt koná a dnes se tohoto pietního aktu zúčastnil i se svým synem a vnukem. Za to mu upřímně děkuji. Děkuji také všem, kteří se na Magistrátu města Havířova zasloužili o to, že zorganizovali toto poslední přemístění. Je to podle mého názoru důstojné místo pro tento památník a já doufám, že zůstane natrvalo.

Čest hornické práci.

Ing. Jaroslav Gongol, CSc.

ŽIVOTICE - SLEZSKÉ LIDICE

***V sobotu 7. srpna se jako každý rok v 10 hod. koná pietní akt
v Havířově - Životicích.***

Přijďte se poklonit památce našich zavražděných občanů, společně položíme květiny

ŽIVOTICKÁ TRAGÉDIE

Životice, Lidice, Ležáky, Javoříčko, Ploština a mnohá další jména našich obcí zůstávají nadále věčnou připomínkou nelidskosti, krutosti válek, německého fašismu, varováním, aby lidstvo už nikdy nic podobného nedovolilo.

Dne 4. srpna 1944 došlo v životické hospodě Isidora Mokrosze k přestřelce mezi partyzány a gestapáky. Byli při ní zabiti tři gestapáci, jeden partyzán a hostinský Mokrosz.

Němci to nenechali samozřejmě bez trestu, který byl přesně podle jejich pravidel. Krutý, nespravedlivý, odnesli to úplně nevinní lidé. Šestého srpna obklíčili Němci obec, vyhnali z domů všechny muže a bez jakéhokoli soudu postříleli ty, kteří neprokázali německou příslušnost. Zabili 36 osob, dalších 31 bylo odvezeno do koncentráku, odkud se vrátili jen čtyři.

Popravení byli pohřbeni ve společném hrobě v Orlové, odkud byly ostatky v roce 1945 převezeny a pohřbeny v Životicích. Nad hrobem je mohyla karvinského sochaře F. Swidera, bylo zde vybudováno muzeum protinacistického odboje na Těšínsku.

Léta běží, pamětníci odcházejí, ale takové události by nikdy neměly být zapomenuty.

Český Malín 1943

Bylo ráno 13. července 1943. Do Volyňské vesnice Český Malín na dnešní Ukrajině vtrhli nacistické bestie. Během několika hodin upálili, zastřelili a ubili víc než čtyři sta vesničanů včetně žen a dětí.

Tato událost ale nebyla zdaleka jediným útokem na českou menšinu žijící na Volyni. Češi se stali také obětí ukrajinských nacionalistických jednotek UPA v letech 1943-44 pod velením Stepana Bandery. Ti během tzv. Volyňských masakrů zabíjeli Poláky, Židy, Rusy, Čechy a také lidi levicového smýšlení, komunisty.

Netřeba připomínat, že Bandera je na dnešní „západem osvobozené“ Ukrajině oslavován jako národní hrdina.

Nedovolme, aby se skutečným hrdinům bořily pomníky a fašisté byli oslavováni!

Vzpomínka na velkého bojovníka proti válce

Erich Maria Remarque (22. 6. 1898 - 25. 9. 1970)

Mezi romány podávajícími otřesné svědectví o první světové válce stojí na jednom z čelných míst román Ericha Marii Remarque **Na západní frontě klid**. Vyšel v roce 1929 a zaznamenal nečekaný, vpravdě senzační úspěch. Lidé přímo hltali nepatetické svědectví o nesmyslnosti války, odheroizovaný popis lidských jatek. Nebylo v něm ani stopy po romantice vojenského hrdinství, neozývaly se tu tóny obvyklého patetického nacionalismu. Místo toho to byla kniha plná krve, strachu, utrpení, chaosu, těžce vykoupené odvahy a frontového kamarádství prostých vojáků. Román byl ihned překládán do celé řady jazyků, milióny výtisků šokovaly desítky miliónů čtenářů na celém světě. Každé slovo v něm bylo obžalobou společnosti, která válku připouští, každá věta byla varováním současnému lidstvu, každý odstavec výstrahou i dalším generacím. Román způsobil senzaci i skandál. Reakce zuřila.

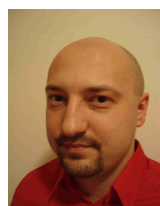
O rok později byl do kin uveden filmový přepis románu a reakce se projevila ještě otevřeněji. Bojůvky SA rušily premiérové promítání a vyvrcholením byl zákaz předvádění filmu *Na západní frontě klid* na celém území Německa, který vydala Brüningova vláda po dohodě s Hitlerovými fašisty.

Film zmizel z repertoáru kin i v řadě dalších států, ve kterých byla reakční pravice u moci. Zákaz filmu měl být vydán i v Československu, protože jak referovalo Rudé právo v lednu 1931 - „při mnoha představeních jsou proti militaristická místa demonstrativně aklamována“. Proti uvádění filmu se vyslovily klerikální Lidové listy, agrární Venkov i konzervativní Národní politika. Reakce se pokoušela předvádění filmu znemožnit, docházelo k nepokojům a ministerstvo národní obrany požadovalo zákaz filmu s odůvodněním, že ohrožuje obranu státu. Kampaň proti románu a jeho filmové podobě byla jedním z projevů rozmáhajícího se fašismu, který v Remarquově díle spatřoval nebezpečí pro svou agresivní a militaristickou politiku.

Proti válce a fašismu zaměřil Erich Maria Remarque téměř bez výjimky i své další knihy - *Cesta zpátky* (1931), *Tří kamarádi* (1938), *Miluj bližního svého* (1940), *Vítězný oblouk* (1946), *Jiskra života* (1952), *Čas žít, čas umírat* (1954), *Černý obelisk* (1956), *Nebe nezná vyvolených* (1961), *Noc v Lisabonu* (1962).

Román *Na západní frontě klid* je však bezpochyby jeho dílem nejlepším a po zásluze zůstává i jeho dílem nejslavnějším.

*Tomas Candulas
předseda tiskové komise*

HIROŠIMA - NAGASAKI

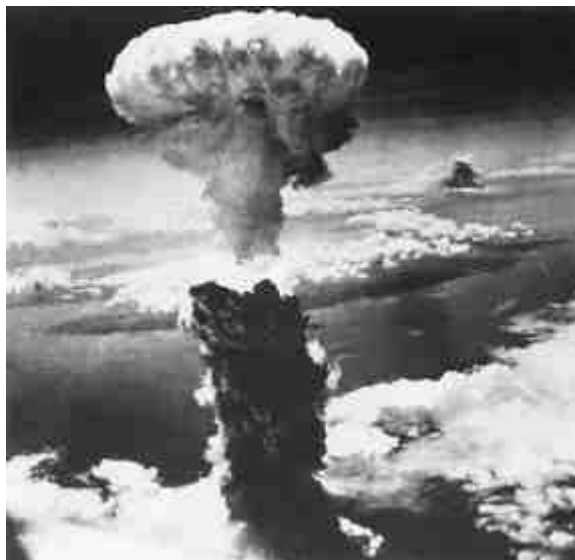
události, které nelze zapomenout, prominout

V srpnu 1944 byl spáchán nejhorší a největší válečný zločin v dějinách lidstva. Byla svržena první atomová bomba na pokojná civilní města plná nevinných lidí.

I když se stále někteří politici snaží svět přesvědčit, že by jinak 2. světová válka neskončila, že tento čin byl opravdu nutný, skutečnost je jiná. Jednalo se hlavně o ukázkou síly, o zastrašení celého světa a hlavně tehdejšího Sovětského svazu a samozřejmě – v neposlední řadě o možnost vyzkoušet a otestovat nové zbraně.

Účinky byly opravdu hrozné. Města byla zničena, lidské oběti dodnes nebyly skutečně sečteny.

Svržení těchto strašných zbraní i přes protesty vysokých důstojníků a politiků schválil tehdejší prezident USA. Japonsko se za tyto zločiny omluvy nedočkal.

V dnešní době, kdy se opravdu pořád někde válčí, bojuje, v době vyhrožování a intervencemi v cizích státech, můžeme jen doufat, že se splní nápis na hirošimském památníku : „Odpočívejte v pokoji. Stejně chyby se nedopustíme.“

**HOŠI OD ZBOROVA,
VY TAM KLIDNĚ SPÍTE,
VY SE K NÁM UŽ NIKDY,
NIKDY NEVRÁTÍTE**

Kdysi tuto písničku znaly celé generace. Dnes se o slavné bitvě u Zborova už moc neví, nemluví. Přesto si ale zaslouží malou vzpomínku.

Bitva proběhla ve dnech 1. -2. 7.1917. Poprvé se tam do boje zapojily a vyznamenaly Československé legie, které v Rusku vznikaly z válečných zajatců.

Přestože naši legionáři neměli tak dokonalou výstroj a výzbroj jako jejich protivník, podařilo se jim prorazit nepřátelské linie a získat mnoho zajatců i válečného materiálu.

S bitvou jsou spojena i jména našich budoucích prezidentů: T. G. Masaryk v Leningradě byl neustále telegraficky informován o situaci, Ludvík Svoboda bojoval v řadách legionářů.

I když se zmínkou o Zborovu se dnes asi nikde nesetkáme, určitě si čeští a slovenští účastníci – legionáři – i po tolika letech vzpomínku zaslouží .

Z historických pramenu: Marie

Je záměr města změnit dodavatele tepla v zájmu všech občanů Havířova ?

V červnu 2021 zastupitelstvo města Havířova hlasy 25 zastupitelů schválilo vznik společného podniku akcionářů, tj. statutárního města Havířov a společnosti ČEZ ESCO, a.s. Podnik má fungovat na trhu výroby a dodávky energií za účelem rozvoje moderní energetické infrastruktury a zlepšování životního prostředí v oblasti a zajištění energetických potřeb. Naskytá se otázka, zda navržený rozsah záměru, jehož skutečným cílem je změnit současného dodavatele tepelné energie pro Havířov, kterým je společnost Veolia Energie ČR, a.s. je skutečně tak výhodný pro všechny občany Havířova, resp. pro všechny uživatele bytů a nebytových prostor, napojených na centrální zásobování teplem? Jsem přesvědčen, že tomu tak není! Co mne k tomu vede? Pro tak závažné a rychlé rozhodnutí, kde se město rozhodlo odkoupit akcie v hodnotě 4 655 000 Kč, aby získalo podíl ve společnosti ve výši 49 %, chybí dostatek informací a potřebné odborné odůvodnění.

Jako bývalý předseda a člen energetické komise Rady města Havířova se podivuji, že taková zásadní záležitost nebyla předem předložena k projednání ani v energetické komisi RM. Už to o něčem svědčí. Občané obvykle nerozumí problematice výroby a dodávky tepla, ale co je zajímavé, je cena za teplo a jaké náklady budou hradit ze své kapsy.

Když se v roce 2016 objevily a v několika případech i realizovaly nabídky konkurenčních firem zajišťovat dodávku tepla a teplé vody prostřednictvím tepelných čerpadel a samostatných plynových kotlen, už tehdy jsem poukazoval na hrozbu postupného navyšování ceny tepla (Radniční listy 10/2016)

A proč o tom mluvím i dnes **Zvýšení ceny se negativně dotkne nemalé části občanů Havířova, ale i dalších obyvatel karvinského regionu, jejichž domácnosti či provozovny využívají tepla z Teplárny Karviná. Uvědomuje si tuto skutečnost současné vedení města, když chce mít pod kontrolou cenu tepla a nebo je mu to jedno?** Z některých náznaků lze dovodit, že dokonce se chce této skutečnosti, která způsobí nespokojenost takto postižených odběratelů a zvýší zájem o odpojení od dodavatele s vyšší cenou, využít a nabízet takovým odběratelům možnost napojení na novou infrastrukturu. Tento způsob změny dodavatele pro větší část obyvatel Havířova ohrožuje efektivní způsob provozu současného zásobování tepelnou energií a může vést až k jeho rozpadu, protože i ostatní odběratelé v regionu budou hledat „levnější“ řešení.

Vraťme se však na začátek. **Je skutečně nezbytné budovat za nejméně miliardu Kč novou infrastrukturu centrálního zásobování teplem, když tu máme fungujícího dodavatele, který se stejně musí i s pomocí dotací státu a EU modernizovat, aby splňoval přísné podmínky provozu jak po stránce ekonomické, tak bezpečnostní i ekologické? Já si to nemyslím!**

Nakonec vzniklé náklady zaplatí odběratelé, obyvatelstvo a firmy v tomto regionu. Pokud tu někdo hovoří, že se nebrání soutěži, kdo nabídne nižší cenu, tak u centrálního zásobování tepla to takhle neplatí. Nedostatečná legislativa v této oblasti bohužel umožňuje, že konkurenční firmy této skutečnosti chytře využívají. Vynaložené úsilí se firmám vyplatí, když i jejich zisk zaplatí koneční zákazníci a spotřebitelé.

V tomto městě a regionu chybí finance na důležité potřeby a problémy, které trápí naše občany, nejsme tak bohatí, abychom vynakládali finance neefektivně. Proč si na území města budovat bezpečnostní rizika v podobě plynových kotlen, proč zvyšovat ekologickou zátěž v podobě emisí. Proč ohrozit fungování zásobování teplem v celém regionu a dostat do problémů nemalou část občanů našeho města? Je třeba vážně a odpovědně posoudit všechny dopady na občany a region, kterých se případná realizace má dotknout. Hledal bych v této situaci užší spolupráci se stávajícím dodavatelem podobně, jak to udělala třeba Olomouc. V této záležitosti nemá odpovědnost jen město Havířov a jeho vedení, ale i Moravskoslezský kraj!

Ing. Karel Žák, člen republikové rady Sdružení nájemníků ČR, z.s., občan města Havířova

Z nejvýznamnějších postav levicového hnutí v Československu **Zdeněk Fierlinger (11. 7. 1891 - 2. 5. 1976)**

Pocházel ze středostavovské rodiny. Vystudoval gymnázium. První světová válka ho zastihla v Rusku, kde vstoupil jako důstojník do československých legií. Za statečnost v boji byl jmenován rytířem řádu sv. Jiří. Po válce se vrátil do Československa a vstoupil do diplomatických služeb. V letech 1937-39 a 1941-45 zastával post vyslance (později velvyslance) v SSSR. Převládá názor, že ve třicátých letech se stal agentem sovětské tajné služby NKVD.

Od r. 1924 člen sociální demokracie. Těsně před koncem 2. světové války se stal v exilu předsedou československé vlády až do voleb v r. 1946. Zároveň se stal vůdcem levého křídla sociální demokracie, které usilovalo o co nejtěsnější spolupráci s KSČ. V letech 1946-47 byl předsedou sociální demokracie.

V listopadu 1947 byl z předsednictva vyloučen. Po Vítězném Únoru 1948 členem KSČ a ÚV KSČ. Následně působil jako místopředseda vlády (1948-53), předseda Národního shromáždění ČSSR (1953-64) a ministr pověřený řízením Státního úřadu pro věci církevní (1951-53).

V letech 1964-69 působil mimo jiné jako předseda ÚV Svazu československo-sovětského přátelství. Držitel dvou Řádů Klementa Gottwalda (1955, 1961).

Na co vzpomeneme v červenci a srpnu:

1. – 2. 7.	Bitva u Zborova	1917
2. 7.	Zavraždění funkcionářů MNV v Babicích	1951
5. 7.	Příchod Cyrila a Metoděje	863
6. 7.	Upálení Mistra Jana Husa	1415
7. 7.	Výročí neštěstí na dole Dukla	1961
28. 7.	Začátek 1. světové války	1914
6. 8.	Výročí Životické tragédie	1944
6. 8.	Svržení atomové bomby na Hirošimu	1945
	Světový den boje za zákaz jaderných zbraní	
9. 8.	Svržení atomové bomby na Nagasaki	1945
29. 8.	Výročí Slovenského národního povstání	1944

Vydává MěV KSČM Havířov – určeno členům KSČM a sympatizujícím občanům
Telefon: 596 436 357, E-mail: mv.havirov@kscm.cz, www.kscmhavirov.cz
uzávěrka příštího čísla 24. 8. 2021 – 9. číslo vyjde 2. 9. 2021

*** NEPRODEJNÉ***